

GROOT VERZET IN DE AANLEUNFLAT

Vrolijk spel in drie korte bedrijven

(voor senioren)

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

Naar 'n idee van

Geerde Plokhooij-van Roessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GROOT VERZET IN DE AANLEUNFLAT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MEVROUW CORRIE TASELAAR - ca 78 jaar

MEVROUW JANS DE BRUIN - ca 78 jaar

MEVROUW HELGA DE RONDE - ca 80 jaar

MEVROUW MIEN DROK - ca 80 jaar

OMA DE WEERT - 90 jaar

MARIE LAST - dochter van mevrouw Taselaar ca 55 jaar

MENEER VIKTOR VAN WITZENBURG - ca 75 jaar

MENEER PIET VAN PROOIJEN - ca 75 jaar

PERSOONSBESCHRIJVING:

MEVROUW TASELAAR: 'n Lieve zorgzame vrouw, die vroeger een modezaak had.... Heeft totaal geen kapsones.

MEVROUW DE BRUIN: Is vroeger lange tijd serveerster geweest. Was toen zéér gezien. Is daar nog steeds trots op.

MEVROUW DE RONDE: Was vroeger een bekende opera-zangeres. Gaat er prat op dat de hele wereld aan haar voeten lag... en speciaal de mannen!

MEVROUW DROK: Is 'n enorme kwebbel, maar dat komt omdat ze vroeger marktkoopvrouw was. 'n Volkswrouw, die soms flink hatelijk kan doen. Ruwe bolster, blanke pit.

OMA DE WEERT: Zat vroeger in de zaak van haar man, die een vervoersbedrijf had. Ze kan het tempo soms niet bijhouden en maakt dan een wat afwezige indruk. Ze heeft ze nog goed op 'n rijtje staan.

MARIE LAST: Een ó zo bezig vrouwtje, met zó veel interessante dingen omhanden.

MENEER VAN WITZENBURG: Oud acteur. Een regelneef van de

bovenste plank. 'n Vent met een scherp inzicht.

MENEER VAN PROOIJEN: Oud bankdirecteur met kennissen tot in de hoogste kringen. En dat wordt door hem rondgebazuind.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de zithoek aan een der galerijen van de aanleunflat "Het Baken", naast het bejaardenhuis "Vredebest". Er staan twee zitjes, bestaande uit tafels met elk drie gemakkelijke stoelen. De achterwand is niet vast aangesloten aan de zijwanden, maar staat er op een afstand van minstens één meter vandaan, aldus naar links en rechts een gang suggererend, waaraan de woninkjes van de bewoners liggen. In de achterwand is een deur met een naamplaatje erop (H. de Ronde) en ernaast een huisnummer 7. De deur midden in de rechterwand heeft ook een naambordje (V. van Witzenburg) en het huisnummer 10. Op de hoek van de gang rechtsaf hangt aan die zijwand een druktoetstelefoon. Midden in die linkerwand is een deur naar de spreekkamer van de dokter, die eens per week spreekuur heeft in de flat. Op andere dagen wordt die ruimte voor andere activiteiten gebruikt, b.v. op vrijdag voor de kapper. Bij die deur is een (rood) lichtje dat brandt als de dokter een patiënt behandelt, benevens een zoemer om de volgende klant op te roepen. Er hangen wat platen en schilderijen aan de wand en er staan de nodige planten. Op de tafels wat weekbladen.

TIJD:

Het eerste bedrijf speelt op 'n woensdagmorgen om 9 uur Het tweede bedrijf op een vrijdagmiddag daarop volgend om 16 uur.

Het derde bedrijf twee dagen later, op zondagmiddag om 14 uur.

EERSTE BEDRIJF

Bij de aanvang van het spel zijn in de zithoek aanwezig: mevrouw Taselaar, mevrouw de Weert, mevrouw Drok en meneer van Prooijen. Ze zitten aan de tafeltjes en mevrouw de Weert leest een tijdschrift. Het rode licht brandt niet.

DROK (*kijkt op haar polshorloge*): Die dokter heeft vandaag weer alle tijd van de wereld, maar ik heb nog meer te doen. Ik wou dat-ie 'n beetje opschoot. Wie is er eigenlijk eerst?

VAN PROOIJEN: Mevrouw de Weert. Ze zat hier vanmorgen om zeven uur al.

DROK: Zó vroeg? Bespottelijk.

VAN PROOIJEN: Dán is mevrouw Taselaar aan de beurt en dán ik.

TASELAAR: Als u haast hebt mevrouw Drok, dan mag u wel vóór mij.

DROK: Lieve help nee zeg...., ik ga nooit voor m'n beurt. Dat heb ik vijftig jaar geleden al afgeleerd. (*grinnikt*) Stijfkop die ik was.

TASELAAR (*gezellig*): Vertel eens?

DROK: Het was in het piepkleine kruideniers-zaakje op ons dorp. M'n overbuurvrouw en ik kwamen tegelijk binnen. Zij door de voordeur en ik door de achterdeur. En toen de kruidenier vroeg: "Wat zal het zijn?", zei m'n buurvrouw: "'n Pond luxe bonbons", en ik tegelijk: "Twee rollen pleepapier"! De kruidenier lachte en zei: "Wie van de dames was het eerst aan de beurt?", en ik, met m'n dwarse kop, riep: "Ik, maar as die kakmadam soms denkt dat zij met d'r luxe bonbons méér is dan ik, dan mag zij wel voorgaan". Dat was natuurlijk tegen het zere been van mevrouw! Dus ze sneerde: "Niks hoor, gaat u maar eerst, mevrouw Drok. Misschien dat dat toiletpapier van u belangrijker is dan mijn bestelling".

TASELAAR (*lacht*): Ik zie het voor me.... En toen?

DROK: Toen werd ik pas goed pissig. Ik zei: "O ja...? Nou, as het zó moet, dan ga ik hier op die bank zitten en dan wacht ik net zo lang tot u opgehoepeld ben met u pondje (*hatelijk*) luxe bonbons. Pas maar op dat je er geen bedorven maag van krijgt, anders snak je nog naar die twee rollen papier van mij". (*grijnst*) Ja, ik had in die tijd m'n mondje goed bij me, hoor.

TASELAAR (*lacht*): Je mag nóg steeds niet klagen.

DROK: Nou, die tante werd witgloeiend. Ze plofte naast me neer op de bank en blafte: "Dan kan je lang wachten"!!

VAN PROOIJEN: En dat gebeurde?

DROK: Reken maar. We hebben zes uur lang stommetje tegen elkaar zitten spelen. Net zo lang tot de zaak dicht ging. Dat was in die tijd

nog 's avonds om negen uur.

DE RONDE (*deur achter op*): Is de dokter al bezig?

DROK (*meewarig*): Kan je nét denken... Volgens mij is-t-ie in slaap gevallen. Die man z'n lijfspreuk is: Langzaam aan dan breekt het lijntje niet.

DE RONDE (*vergoeielijkend*): Och, hij heeft gisteren waarschijnlijk een drukke dag gehad.

DROK: Welja, verdedig jij hem maar. Ik had het kunnen weten. Jij staat altijd aan de kant van de mannen. Hebbie soms een oogje op hem?

DE RONDE: Dokter van Mill is een knappe man. Als ik de keus had, struikel ik liever over hém, dan over de vuilkontainer van de burenl

DROK: Hij mag wel oppassen. Straks is hij het zevende slachtoffer dat jij aan de haak slaat.

DE RONDE: Dat is de kif zeker, hè? Omdat jij je er met één hebt moeten behelpen.

DROK: Gelukkig wel. Ik was niet zo'n Theodora Paradijsvogel als jij.

DE RONDE: Ja, dá's waar. Ik mocht er in mijn tijd best zijn. Als ik optrad in Milaan, Parijs, Boston of waar ook ter wereld, overal stond m'n kleedkamer vol met bloemen van aanbidders. In de staatsopera in Wenen had een fan me voor duizend gulden orchydeeth laten bezorgen

DROK: Blaas maar niet zo hoog van de toren... (*geheimzinnig*) Weet je dat ze bij mij m'n lingerie vroeger uit m'n handen trokken?

DE RONDE (*verbaasd*): Hè....? Nee, dat lieg je!!

DROK: Nou heb ik je overbluft hè? Ach meid, je weet toch, dat ik vroeger op de markt stond met ondergoed? Nou, op de dagen dat ik 'n goedkope aanbieding had, trokken ze de broekjes letterlijk uit m'n handen! (*allen lachen, behalve de Weert, die leest*) En het eind van het liedje is, dat we nou allebei in dezelfde aanleunflat zitten. (*De zoemer gaat*)

DROK: Aha, eindelijk. Hij gaat beginnen. Mevrouw de Weert, 't is uw beurt. (*De Weert hoort niets, leest. Drok neemt het tijdschrift uit haar handen*) Mevrouw de Weert, de zoemer heeft gegaan.

DE WEERT (*verward*): Hè....? Welke zoemer? (*bedenkt*) O....? Ja ja! (*kijkt rond*) Wie is er aan de beurt?

VAN PROOIJEN (*helpt haar uit haar stoel*): U, mevrouw de Weert.

DE WEERT (*verbaasd*): Ikke....? Nou al...? Gut, dat is snel. (*links af Het rode lichtje gaat branden*)

DROK: Ze begint lelijk af te takelen.

DE RONDE: Ja, wat wil je? Ze wordt negentig van de week. (*De telefoon gaat*)

DROK (*neemt op*): Met mevrouw Drok. (*luistert*) Mevrouw Taselaar? Ja

hoor, die is hier. *(gebaart met de telefoon naar Taselaar)* Voor jou.
 TASELAAR *(in de telefoon)*: Met mevrouw Taselaar. *(verrast)* Ha Marie!
 Leuk dat je belt. Wat is er? *(luistert)* Wát...?? Kan je vanmiddag niet
 komen? Wat jammer nou. *(luistert)* Ja ja, de auto is in de garage voor
 een grote beurt.... Nou, dan kom je toch op de fiets? *(luistert)* O, leuke
 band.... Weet je wat? Kom dan vanavond samen met Mathijs, in zijn
 auto. *(luistert)* 'n Wat? 'n Tupperware party? Ja ja, ik snap het... Erg
 jammer. Ik had speciaal een grote pan soep gemaakt... Ik weet nóg
 een oplossing: Waarom kom je niet lopen? 't Is maar 'n kilometer of
 drie... Lópen ja! Je weet toch nog wel wat lopen is? Dat heb ik je
 drieënvijftig jaar geleden zelf geleerd. Gewoon steeds de ene voet
 voorbij de andere zetten, en als je dan zorgt dat je neus naar de goeie
 kant wijst, dan kom je vanzelf op de plaats van bestemming. *(luistert)*
 Ik doe niet hatelijk Marie, ik wil alleen *maar*.... *(het gesprek wordt op
 zachter toon voortgezet)*
 DE WEERT *(links op, moppert)*: Da's helemaal mooi.... Denk ik bij de
 bakker binnen te stappen, zeg-ie: "Maak uw borst maar bloot,
 mevrouw". Ik schrik me wezenloos en wil hem 'n oplawaai geven....
 en dan blijkt het dokter van Mill te zijn. *(zit weer)* Nou ja, dan wacht ik
 nog maar even. *(leest. De zoemer gaat)*
 VAN PROOIJEN: 't Is uw beurt mevrouw Taselaar.
 TASELAAR: Ik ben nog niet klaar met m'n gesprek.
 VAN PROOIJEN *(tot Drok)*: Dan mag u.
 DROK: Geen sprake van. U weet hoe ik daar over denk. Nee, ik wacht
 wel tot mevrouw Taselaar uitgekletst is.
 TASELAAR *(in de telefoon)*: Wacht even Marie. *(tot Drok)* Ik heb nog
 wel even werk. Ga gerust.
 DROK *(zit demonstratief)*: Niks hoor. Ik kan wachten. *(armen over
 elkaar. De zoemer gaat langdurig)*
 DE RONDE *(lacht)*: De dokter blijkbaar niet. *(staat op)* Nou, dan ga ik.
 DROK *(verontwaardigd)*: *Helemaal niet!* U komt als laatste en wil als
 eerste geholpen worden. Zo zijn we niet getrouwd!
 DE RONDE *(zit weer)*: Mens, maak je niet zo druk. Je maakt 'n poeha
 of je vermoord wordt.
 TASELAAR *(in de telefoon)*: Wat zei je nou over dat lopen, Marie?
 DE RONDE: Gaat u maar meneer van Prooijen.
 VAN PROOIJEN *(staat op)*: Vindt u het niet erg? Ik ben zó klaar. Alleen
 maar 'n receptje voor de schimmel tussen m'n tenen. *(links af)*
 DROK: Daar heb je hém weer met z'n onsmakelijke verhalen.
 TASELAAR *(in de telefoon)*: Ja, ik begrijp het... Nou ja, 't was maar een
 voorstel. Nog veel plezier met je tupperware party, kind. *(hangt op,
 moppert)* Verdorie, 't is ook altijd wat. *(zit)*

VAN WITZENBURG (*juist deur rechts op*): Moeilijkheden mevrouw Taselaar?

TASELAAR: Ik had met m'n dochter afgesproken dat ze 'n middagje op visite zou komen. Je wilt weer eens bijpraten, hè? Belt ze op met 'n stel doorzichtige smoesjes dat ze verhinderd is! De auto 'n grote beurt. Lekke fietsband.

DROK: En in lopen had ze geen trek?

TASELAAR: Ja, dat wilde ze wel, maar ze was vanmorgen al twee keer heen en weer naar het kippenhok geweest. Een keer voor mais en één keer voor vers water.. En nou was ze moe...

DROK (*droog*): Waar staat dat kippenhok ergens? In Hamburg of zo?

TASELAAR: Welnee. Achter in de tuin. (*moppert*) Verdorie, 't is zeker al acht weken geleden dat ik haar gezien heb.

VAN WITZENBURG: Ja mevrouwtje, met dat probleem tobben de meeste ouders. De kinderen hebben het zei druk in deze opgejaagde wereld, dat ze geen tijd meer hebben om zich om hun ouders te bekommeren.

DROK (*beaamt*): Hij heeft gelijk. Neem nou die druiloren van mij. Nog geen telefoontje krijg ik van ze... Daar heb ik me al lang bij neergelegd. Daar moet je gewoon mee leren leven.

DE RONDE (*fel*): Nee! Dat moeten we niet!! We hebben die apen zo'n twintig jaar achter hun broek gelopen, en nou worden we aan de kant gezet als een partijtje grof vuil. Dat hoeven we toch niet te nemen? Wat zegt u, mevrouw de Weert?

DE WEERT (*kijkt op van haar tijdschrift*): Ik...? Ik zeg helemaal niks.

DROK: Blaas je toch niet zo op, mens. Het sop is de kool niet waard.

DE RONDE (*boos*): Ik krijg ook iedere keer van die rot smoesjes van Jeroen. (*op 'n sarcastisch toontje*) Sorry mam, we kunnen echt niet komen want... eh... (*boos*) de kat moet jongen.... of... eh... de waterleiding is lek.... of ik heb in 'n spijker getrapt.

DROK: Die oudste van mij maakte het 'n paar jaar geleden helemaal bont... Zei dat-ie z'n pols had verstuikt met sjoelen!

VAN WITZENBURG: Dat kán toch?

DROK: Jawel.... het kan. Maar niet bij Dirk. Dirk heeft namelijk een gloeiende hekel aan sjoelen. (*grinnikt*) Als ik vroeger met m'n vent eens een poosje alleen wilde zijn, (*tot De Ronde*) en dat gebeurt soms als je 'n gezonde vrouw bent.... dan pakte ik de sjoelbak uit de gangkast en wip! Dirk was 'm gepiept!

TASELAAR: Kijk, dat bedoel ik nou. Ze nemen nog niet eens de moeite om een aanvaardbaar verhaal te verzinnen. (*speelt op 'n toontje*) Zeg, bel jij moeder even dat we vanavond niet komen? Ja zeg, doe het zelf, je ziet toch dat ik zit te lezen? Ja maar wat moet ik dan tegen

haar zeggen? O... (*wuift weg*) Je verzint maar wat. Kijk maar.

VAN PROOIJEN (*links op met een recept*): Dokter denkt dat dit wel zal helpen.

DROK (*droog*): Je voeten op tijd wassen wil ook wel eens helpen!

TASELAAR: Zeg, van Prooijen, wanneer heb jij voor het laatst iets van jouw zoon gehoord?

VAN PROOIJEN (*nonchalant*): Eh.... als ik het nog goed weet was het op dezelfde dag dat Pasen en Pinksteren op één dag vallen.

DE RONDE: Dus jij óék al. En néém je dat? (*De zoemer gaat. Taselaar gaat links af*)

VAN PROOIJEN: Ja, wat moet ik? Ik kan die jongen moeilijk dwingen bij me op bezoek te komen. Trouwens, hij barst van 't werk.

DE RONDE: Dat is lulkoek. 't Moet al gek gaan, willen ze niet éventjes tijd kunnen vinden.

DE BRUIN (*links gang op*): Wie is er vóór me? (*gaat zitten*)

DE RONDE: Ik, mevrouw de Bruin.

DE BRUIN: Mooi. (*pakt tijdschrift*)

DROK: De dames zaten zich te beklagen dat ze zo weinig van hun kinderen horen.

DE BRUIN (*legt tijdschrift weg, tuk op 'n praatje*): Breek me de bek niet open. Afspraken zat, maar ze komen ze nooit na. Ik kreeg net een briefje van m'n dochter uit Lonneker. Ze is volgende week woensdag in de stad en nou is ze van plan om 'n paar uurtjes op bezoek te komen.... Maar ik weet bijna zeker dat ze het eind van de week weer afbelt.

VAN WITZENBURG (*wat teatraal*): Oog om oog, tand om tand!

DROK: O, onze toneelspeler krijgt de gekke vijf minuten weer. Dat zal wel 'n spreuk van Shakespeare zijn. Mogen we ook weten waar dat op slaat?

VAN WITZENBURG: Ik bedoel te zeggen dat jullie die schavuiten met gelijke munt moeten terugbetalen.

VAN PROOIJEN: Gelijke munt hè...? Verklaar je nader.

VAN WITZENBURG: Als ze hier op visite willen komen - die hoogstenkele keer dat ze wél tijd hebben - dan kap je dat gewoon af.

DROK (*meewarig*): En dacht jij dat ze dat een zorg zou zijn? Man, laat me niet lachen.

VAN WITZENBURG: Wacht nou even. Je weet nog niet hete je ze af moet kappen.

DE RONDE: Dat vind ik nou zo spannend aan die van Witzenburg, hè. Hij is zo heerlijk mysterieus.

VAN PROOIJEN: Maar hij is wél wat van plan. Waar of niet, Witz?

DE BRUIN (*meewarig*): Welnee. Hij wil gewoon interessant zijn.

VAN WITZENBURG (*tot de Bruin*): Als jij een flinke vrouw bent, dan bel je mi je dochter op om haar te vertellen dat ze volgende week woensdag niet welkom is.

DE BRUIN: Ja, 'k ben gek. Ik ben veel te blij dat ze komt.

DROK: Da's lariekoek. Je wist daarnet zeker dat ze áf zou bellen.

DE. ZRUIN: Ja, dat zei ik, maar stel je voor dat ik me vergis.

DROK: Jij staat jezelf te kietelen. Je weet wel beter.

VAN PROOIJEN: Wacht eens *even*, ik geloof dat ik Witz begrijp met z'n oog om oog... Jij wilt óók van die doorzichtige smoesjes verzinnen.

VAN WITZENBURG (*lacht*): Heb je 't door?

DE RONDE: Heb je voor mevrouw de Bruin al een smoes op het oog?

DROK (*meewarig*): Die heeft geen uitvlucht nodig. Als haar dochter hoort dat ze niet welkom is, smijt ze juichend de hoorn op de haak.

VAN WITZENBURG: Niet zo negatief, mevrouw Drok. Als ze zegt dat ze volgende week woensdag, tussen haakjes de eerste van de maand, geen bezoek kan ontvangen omdat ze dan met haar nieuwe baan begint dan weet ik zeker dat haar dochter stiknieuwsgierig wordt.

DE BRUIN (*verbaasd*): Hè? Welke nieuwe baan?

VAN WITZENBURG: Als serveerster in die bruine kroeg op de grote markt.

DE BRUIN (*wijst op haar voorhoofd*): Knettergek. Jij denkt toch niet dat ik op mijn leeftijd.... Wacht 's.... Oké, stel je voor dat ik haar dat zou willen wijsmaken, denk jij dan dat ze het gelooft?

VAN WITZENBURG: Ze zal wel moeten. Want het is wáár.

DROK (*verbaasd*): Wáár? (*boos*) Vent, waar wil je nou naar toe?

DE BRUIN (*lacht*): Hij wil dat ik ga solliciteren als....

VAN WITZENBURG (*kalm*): Solliciteren zal niet nodig zijn. Als ik een babbeltje maak met Rooie Piet, ben je hartelijk welkom.

DE BRUIN: Ja ja, en nou denk jij dat ik m'n witte bloessie, m'n korte zwarte rokkie met m'n mini-schortje en m'n roessie in m'n haar weer opzoek en vervolgens voor joker ga lopen met m'n uitgezakte billen?

VAN WITZENBURG: Het hóéft niet. Maar als jij wat meer aandacht van je dochter wilt krijgen is het een aardige binnenkomer. En dat geldt voor ons allemaal. Let maar op!

VAN PROOIJEN (*juicht*): Ja! Zó moet het! Ik vind het prachtig!! Als we dat allemaal doen hier in de flat, loopt het binnenkort storm van de familieleden, wat ik je brom! We moeten gelijk een vergadering beleggen. Hoeveel bewoners zijn er?

VAN WITZENBURG: Veertig min één is negenendertig.

DE RONDE: Waarom min één?

VAN WITZENBURG: Omdat ik niet mee doe. Ik heb geen kinderen.

DROK: Dat is 'n minne streek. Stookt ons eerst op en dan trekt-ie zich terug.

VAN WITZENBURG: Helemaal niet. Ik zal de boel organiseren. Als oud-acteur kan ik best een paar gezellige scenario's bedenken en de hele zaak regisseren. Bovendien zal de kledingdienst van de t.v. me graag helpen. We moeten proberen om medewerking te krijgen van een paar belangrijke mensen buiten de flat.

VAN PROOIJEN (*trots*): Vlak deze oud-bankdirecteur niet uit. Ik heb kennissen zat. Tot in de hoogste kringen! Die zullen ons best helpen als ze begrijpen waar het over gaat.

DROK (*sust*): Jongens, schei uit met dat flauwe spelletje. Er komt geen fluit van terecht.

DE WEERT (*zonder op te kijken van haar tijdschrift*): Ik vind het een heel goed plan. Het zou best kunnen slagen. (*leest door*)

DROK (*verbaasd*): Moet je dát horen. Spuit elf geeft modder!

DE RONDE: Ze heeft gelijk. Ik doe mee! We zullen die blagen eens een lesje leren. Maar we moeten wel met z'n allen één lijn trekken. Wie is er nog meer voor? (*allen, behalve Witzenburg, steken de hand omhoog, zelfs de Weert, al lezend, en Drok, die nog even twijfelt, maar dan overstag gaat. De Ronde tevreden*) Goed zo! Ik zal voor morgenavond een vergadering uitschrijven in de conversatiezaal beneden. Om zo veel mogelijk bewoners te trekken moeten we er een aantrekkelijk feestje van maken. Als meneer van Prooijen de avond opent zal ik een aria zingen uit Der Freischiitz van Weber.

DROK (*droog*): En wég is het aantrekkelijke feestje.

DE BRUIN: Doe niet zo vervelend, mevrouw Drok.

DE RONDE: Misschien heeft Witz nog wel een komische monoloog achter de hand.

VAN WITZENBURG: Niet achter m'n hand... (*lacht*) Wél in m'n mouw.... Ik schud er zó een paar uit.

DE RONDE: Mooi. Als dát gebeurd is en de stemming zit er goed in, dan leggen we het probleem voor aan de vergadering.

DE BRUIN: 't Zal me benieuwen hoe ze reageren:

VAN PROOIJEN: Het móét lukken. Ze doen allemaal mee. Daar zorg ik persoonlijk voor! (*geniet*) Stel je voor: Veertig mensen met een gemiddelde leeftijd van tachtig jaar! Dat is tweeëndertighonderd jaar! Vlak ons niet uit, mensen! Tweeëndertig eeuwen levenservaring om die jonge rakkers plat te krijgen!

VAN WITZENBURG: De bankdirecteur zit weer op z'n stokpaardje met z'n cijfertjes!

DROK: Ik begin er nou ook zin in te krijgen. Mevrouw de Bruin, laten

we de proef op de som nemen.... Bel uw dochter.

DE BRUIN: Moet dat nou? Ik hou er niet van om meteen het diepe in te springen.

DROK: Dat is laf. Nou moet je niet terugkrabbelen.

DE BRUIN (*giechelend*): Ik weet niet eens of de eigenaar van "De Vergulde Os" me wel aan zal nemen.

VAN WITZENBURG (*rustig*): Rooie Piet neemt jou aan. Daar kan je vergif op nemen. Toe vooruit. (*pakt de telefoon*) Ik zal een buitenlijntje vragen....

TASELAAR (*links op, tegelijk gaat de zoemer*): 't Is uw beurt, mevrouw Drok.

DROK (*verontwaardigd*): Ja, toe nou... Net nou het spannend gaat worden, zeker? Niks hoor. Laat de dokter maar opkrassen. We hebben nou geen tijd meer voor die flauwekul.

DE RONDE: Ik zal het hem wel even zeggen. (*opent de deur links*) Dokter van Mill, je bent 'n schat, maar onze kwaaltjes zijn nu effe niet belangrijk. We hebben nu interessanter dingen aan ons hoofd. Misschien heb je nog wel ergens 'n oud bessie zitten dat graag over haar jicht wil praten. Wat ons betreft is het spreekuur afgelopen. (*sluit de deur, tot Bruin*) Zo, nou bellen!

TASELAAR (*nieuwsgierig*): Wat hebben jullie bekookstofd?

DROK: Dat hoor je zo. (*pakt het toestel uit van Witzenburg's hand*) Mevrouw de Bruin, ga je gang.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto